

ΟΙ ΝΙΚΗΤΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΠΑΛΗΣ

ΕΙΣ τὸν περὶ ὑπάρξεως καθημερινὸν ἀγῶνα, ὃν ἐντείνουσι καὶ καθιστῶσιν ἀπεγνωσμένον πολλὰκις αἱ συνθήκαι τοῦ νεωρέτου κοινωνικοῦ βίου, καὶ ἐν τῷ ὁποίῳ κατὰ νόμον ὑπέρτατον συντρέβονται οἱ πολλοὶ διὰ τὰ ἐπικρατήσωσιν οἱ ὀλίγοι, νικηταὶ δὲν εἶνε βεβαίως ἐκεῖνοι μόνον, οἵτινες προηγηθέντες τῶν ἄλλων καὶ ἀποκομίσαντες ὑλικά πλεονεκτήματα, φθάνουσιν εἰς τὸ τέρμα σχεδὸν συντετριμμένοι ψυχικῶς, σχεδὸν ἡττημένοι ἠθικῶς. Τὸ γέρας καὶ ὁ θρίαμβος ἀνήκει εἰς ἐκείνους κατ' ἐξοχὴν, οἱ ὁποῖοι, μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα κοινωνικά ἀγαθὰ, μαζὶ μὲ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν φήμην καὶ τὴν εὐμάρειαν, ἐκράτησαν ὑψηλὰ καὶ τὴν σημαίαν ἐνὸς ὠραίου ἰδανικοῦ, ὑπὸ τὴν πνοήν τοῦ ὁποίου ὠρμήθησαν, ἐπάλασαν καὶ ἐνίκησαν. Ἡ ἐλληνικὴ κοινωνία, ἐν τῇ ἀδιαιλίπτῳ καὶ γοργῇ ὀλονὲν ζυμῶσει καὶ ἐξελιξεί τῆς, ἔχει τὰ ἐπιδείξει πολλὰ παραδείγματα ἀνδρῶν αὐτοδημιουργήτων ἐν τῇ ἐπιστήμῃ, ταῖς τέχναις, τῷ ἐμπορίῳ. Ἀλλὰ τὰ ὑποδείγματα τῆς δευτέρας κατηγορίας δὲν εἶνε συνήθη. Οἱ ἥρωες τῶν ἔργων καὶ τῶν ἰδανικῶν, οἱ ἐργάται τοῦ πλοῦτου καὶ τῆς ἀρετῆς, οἱ νικῶντες χάριν μιᾶς ἰδέας ἀλλὰ καὶ θυσιαζόμενοι ὑπὲρ αὐτῆς, εἶνε σπάνιοι.

Τὰς σκέψεις ταύτας διήγειρεν ἐν ἡμῖν ἐν ὄνομα, ἐν καὶ μόνον, τὸ ὁποῖον συνητήσαμεν πρό τινος διεξερχόμενοι τὸν ἰσολογισμόν τοῦ ταμείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στέλου. Τὸ ὄνομα τοῦ Ἰωάννου Ἀη-

δονοπούλου, ὅστις εἰσφέρει ἰσοβίως κατὰ μῆνα πενήτηντα δραχμὰς. Βεβαίως τὸ ποσὸν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ εἶνε ἀσήμαντον. Ἀλλὰ ποῖαν δύναμιν καὶ ποῖαν δόξαν θὰ ἴδυνάτο νὰ ἀποτελέσῃ ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου, ἐὰν ἡ μικρὰ ἀλλὰ πατριωτικωτάτη αὐτῆ θυσία εὕρισκε μιμητὰς καὶ τοὺς ἄλλους φωνασκοῦς φιλοπάτριδας, τοὺς ῥήτορας τῶν ἐξωστῶν καὶ τῶν καφενειῶν, τοὺς ὑστερικοὺς πατριώτας τῶν κενῶν λόγων καὶ τῶν στομφωδῶν προσφωνήσεων!

Δι' αὐτὸ δὲν παρουσιάζομεν ἐδῶ μόνον τὸν ἄνθρωπον τῆς αὐτοδημιουργίας, τὸν βιοπαλαιστὴν, τὸν δυνηθέντα ἐκ τοῦ μηδενὸς διὰ τῆς ἰδίας φιλοπονίας καὶ δραστηριότητος νὰ ἀναδειχθῇ ἐν τῷ κοινωνικῷ ἀγῶνι. Δὲν ὀμιλοῦμεν διὰ τὸν ῥέκτην ἐργαστασιάρχην, τὸν πρῶτον ἰδρυτὴν τοῦ μεγάλου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἐμποροραπτικῆ καταστήματος, τὸν ἐκπλήξαντα διὰ τῆς καινοφανοῦς εἰδικότητός του, τὸν ἀριστοτέχνην τῆς ψκλίδος, ὅστις ἐδίδαξε τοὺς ἀθηναίους πῶς νὰ ἐνδύωνται, κατορθώσας νὰ ἀνυψώσῃ τὴν ῥαπτικὴν εἰς καλλιτεχνίαν πράγματι. Δὲν θὰ τονίσωμεν ἐδῶ πῶς ἡ ἐπιχειρηματικὴ του εὐφυΐα, ἡ ἀκαταπόνητος ἐνεργητικότης του, ἡ περὶ τὰς συναλλαγὰς του ἀκρίθεια, ἡ ἐμπορικὴ ὀξύτης τοῦ πνεύματός του, ἡ πίστις ἡ μεγάλη, ἣν διὰ χαρακτῆρος εὐθέως καὶ διακυοῦς ἀπέκτησεν εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἀγοράς, τοῦ ἠνοιζαν τόσον ταχέως τὸν δρόμον, ὥστε νὰ κατέχῃ σήμερον τὰ σκῆπτρα τῆς ὑφισματεμπορίας ἐν Ἑλλάδι ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ χρηστοῦ καὶ φιλοπόνου συνεταιροῦ του κ. Φακοπούλου.

Παρουσιάζομεν σεμνυνόμενοι τὸν πατριώτην, τὸν πολίτην, τὸν ἄνθρωπον, ὅστις ζῆ με ἐν εὐγενὲς ἰδιώδες, με τὸν πόθον τῆς ἐμπράκτου κοινωνικῆς εὐπορίας καὶ τῆς πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπης. Ἐὰν μᾶς ἐπετρέπετο, ἠθέλομεν σημειώσῃ ὡδε πλείστας ὄσας περιστάσεις, καθ' ἃς ἐθαυμάσαμεν δείγματα ἀπτὰ τοῦ πατριωτισμοῦ του, τοῦ πόνου του πρὸς τὰς ἐθνικὰς δυσπραγίας, τῆς ψυχώσεως, ἃς εἶπωμεν οὕτω, τοῦ νὰ ἰδῇ τὴν πατρίδα κρατυνομένην καὶ ἐνδοξον διὰ τῆς ἐνόμου τάξεως, τῆς ἐργασίας, τοῦ καθήκοντος, ὅπερ ἀναλογεῖ εἰς πάντα πολίτην καὶ εἰς πάντα Ἕλληνα, ἀπὸ τοῦ πρώτου μέχρι τοῦ τελευταίου. Ἀλλ' ἡ μετριοφροσύνη τοῦ ἀνδρός καὶ ὁ σεβασμὸς πρὸς ὅ,τι θεωρεῖ οὗτος ἀπόρρητον, μᾶς σφραγίζει τὰ χεῖλη.

Θὰ ἠυχόμεθα μόνον νὰ εὕρωσι μιμητὰς πάντας τοὺς Ἕλληνας ὁ βίος, τὰ ἔργα, τὰ αἰσθήματα καὶ ἐξαιρέτως ἡ ἐνεργὸς φιλοπατορία τοῦ ἀνδρός, καὶ παρ' ἐκείνων ἔτι, οἵτινες, ἐπισειόμενοι ἀπὸ τοῦ ὕψους πολιτικῶν καὶ δημοσίων ἀξιωματίων των, ἀξιοῦν νὰ διευθύνουν τὰς τύχας τοῦ ἔθνους καὶ τὸ μέλλον τοῦ ἑλληνισμοῦ!